

Til lovforslag nr. L 97. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om beskatning af livsforsikringselskaber, pensionskasser, pensionsfonde, opsparings- og pensionsordninger (pensionsafkastbeskatningsloven)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Den Danske Børsmæglerforening,
Ernst & Young A/S,
Foreningen af Firmapensionskasser,
Københavns Fondsbørs,
Rådet for Dansk Forsikring og Pension,
Schlüter og Hald og
SHB Liv Forsikringsaktieselskab.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke over for mindretallet vist reel vilje til forhandlinger om pinsepakken, og det er dybt beklageligt. Et så vidtrækkende ind-

greb, som har økonomiske konsekvenser for så mange mennesker og virksomheder, bør gennemføres med et bredt flertal og ikke det snævrere flertal.

Mindretallet hæfter sig ved, at regeringen - både op til folketingsvalget og i forbindelse med EU-afstemningen - garanterede, at der ikke var behov for et stort indgreb over for det private forbrug. Regeringen fremhævede således ved flere lejligheder, at dansk økonomi var kerne-sund, og at alle andre meninger var udtryk for »grædekonementaltet«.

Mindretallet ønsker at fremme opsparingen i Danmark, men det skal ikke ske gennem en straffeaktion mod bil- og boligejerne, pensionsopsparerne og dansk erhvervsliv, da det ikke kan begrundes ud fra en analyse af de økonomiske nøgletal.

Der er ikke behov for et indgreb rettet entydigt mod det private forbrug i Danmark. Derimod er der behov for at standse den ukontrollerede vækst i det offentlige forbrug. Det er det offentlige og ikke det private forbrug, som er vokset langt mere, end regeringen har haft som målsætning. Pinsepakken er derfor rent og skært et ideologisk korstog mod det private forbrug.

Pinsepakken er et skridt i den forkerte retning. Trods regeringens løfter i regeringsgrundlaget om at sænke marginalskatten øges det skrå skateloft fra 58 til 59 pct. Hermed bliver det mindre attraktivt at være fleksibel med hensyn til arbejdstid, overtid, mobilitet m.v., og tilskyndelsen til at uddanne og videreuddanne sig mind-

skes. Danmark vil fortsat have verdens højeste skattetryk, og det vil stadig ikke være særlig attraktivt at komme i arbejde. I dag har hver femte dansker ingen eller næsten ingen tilskyndelse til at gå på arbejde frem for at være på f.eks. dagpenge. Det ændrer pinsepakken ikke på - tværtimod. Det bliver mindre attraktivt at finde et arbejde frem for at være på dagpenge.

Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Mindretallet kan tilslutte sig den målsætning, men er uenig i, hvordan dette nås. Regeringen går ensidigt efter en begrænsning af det private forbrug, som isoleret set vil mindske importen. Det offentlige forbrug skader også betalingsbalancen, men det er holdt ude af regeringens indgreb.

Samtidig forringes forholdene for danske virksomheder, da pinsepakken lægger yderligere økonomiske og administrative byrder på erhvervslivet. Det svækker konkurrenceevnen, og dermed taber danske virksomheder markedsandele, og eksporten svækkes.

Nedsættelsen af selskabsskatten er taget af bordet, men en række af forringelserne over for erhvervslivet er fortsat indeholdt i regeringens forlig med venstrefløj. Regeringen vil gennemføre finansiering af selskabsskattelettelsen, men ikke selve lettelsen. Betalingsbalancen kan forbedres markant ved at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men regeringen vælger desværre at gå den modsatte vej og pålægge erhvervslivet nye byrder og omkostninger.

Regeringen vil også forbedre den private opsparing, men gør det modsatte. Forringelser for indbetalinger til kapitalpension, forøgelse af beskatningen af positiv nettokapitalindkomst, stigning i realrenteafgiften og skat på pensionsopsparingernes aktieafkast forøger ikke tilskyndelsen til at spare op - tværtimod.

Regeringen vil forebygge overophedning på arbejdsmarkedet, men pinsepakken tager slet ikke fat på arbejdsmarkedspolitikken. Tværtimod er forhøjelsen af benzinafgiften, forringelsen af befodringsfradraget samt den nye ejendomsskat med til at hæmme mobiliteten på det danske arbejdsmarked. Det er med til at øge risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Boligejernes situation bliver markant forringet af pinsepakken, og der må forventes et fald i boligpriserne, hvilket vil gøre mange boligejere insolvente, således at gælden overstiger boligens værdi. Samtidig vil reduktionen af skatteværdi-

en af rentefradraget, de stigende ejendomsskatter og de stigende grønne afgifter betyde en urimelig ekstra belastning af boligejernes økonomi, som kan tvinge mange boligejere til at sælge, selv om de må indkassere et tab ved salget. Regeringens straffeaktion mod boligejerne er totalt ubegrundet. Huspriserne er steget kraftigt de senere år, men det skal ses i sammenhæng med et kraftigt fald i perioden 1986-1993. Når der tages højde for den generelle løbende prisudvikling i Danmark, så er boligpriserne i dag på niveau med priserne i 1986. At tale om en uforsvarlig stigning i boligpriserne er derfor forkert.

Venstre og Det Konservative Folkeparti afviser pinsepakken og betragter regeringens forlig med SF og Enhedslisten som en dybt betænkelig venstredrejning i regeringens økonomiske politik, der lægger gift for det brede samarbejde i de kommende år.

Et tredje mindretal (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag. Mindretallet tilslutter sig Venstres og Det Konservative Folkepartis betænkningssbidrag.

Et fjerde mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Centrum-Demokraterne har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke vist vilje til reelle forhandlinger med Centrum-Demokraterne om pinsepakken. Den egentlige baggrund for det økonomiske indgreb var ønsket om at styrke betalingsbalancen og undgå overophedning af økonomien. Centrum-Demokraterne støtter en tilpasning af økonomien, men må tage skarp afstand fra de midler, regeringen tager i anvendelse, herunder den omfordelingspolitik, der gennemføres, og som Centrum-Demokraterne finder unødvendig for at nå indgrebets egentlige mål.

For det første er Centrum-Demokraterne grundlæggende imod pinsepakken omfattede forringelser for boligejerne. Regeringens lovforslag vil blandt andet hæve lejeværdien betydeligt og afskaffe standardfradraget for huse samt erstatte lejeværdien med et nyt begreb, »ejen-

domsværdiskat«. Centrum-Demokraterne ser hverken nogen grund til at omdøbe lejeværdien eller lægge opkrævningen heraf ud i kommunerne. Dertil kommer lovforslaget om den kraftige udhuling af rentefradraget og forhøjelser af de grønne afgifter. Samlet vil forringelsen for boligejerne medføre faldende huspriser, skabe usikkerhed for boligejerne og betyde en risiko for, at folk må gå fra hus og hjem. Som boligejer bliver man ramt ikke én, men fire gange. Man skal betale mere for sit hjem. Man skal betale mere for at varme hjemmet op. Man skal betale mere for at spare op til pension. Og man skal betale mere for at køre på arbejde og tjene de penge, der skal få det hele til at løbe rundt.

For det andet er Centrum-Demokraterne imod lovforslagene, der fordyrer persontransporten ved at sætte bilpriserne i vejret, øge afgiften på benzin og udhule befordringsfradraget. Centrum-Demokraterne er imod lovforslagene, der forringer mobiliteten på arbejdsmarkedet, forringer vilkårene for at bo i landdistrikterne og er et slag mod børnefamilier, hvor bilen er en afgørende faktor i dagligdagen.

For det tredje ønsker Centrum-Demokraterne ikke at medvirke til den straffeaktion mod pensionsopparerne, som regeringen lægger op til. Der er mange måder at få folk til at spare op på i stedet for at forbruge. Men der er ingen tvivl om, at regeringen har valgt straffemetoden frem for belønningsmetoden. Centrum-Demokraterne er imod, at udspillet fjerner incitamentet til at spare op på kapitalpension, blandt andet ved at man ikke længere kan trække sit pensionsindskud fra i topskatten. Centrum-Demokraterne er imod en øget beskatning af renteindtægter (positiv nettokapitalindkomst) og en stigning i realrenteafgiften.

For det fjerde er Centrum-Demokraterne imod den foreslåede model for skattelettelser til lavtlønnede. Denne del af skatteomlægningen har intet at gøre med ønsket om at dæmpe forbruget, men er ren omfordeling. Centrum-Demokraterne foretrækker et jobfradrag, der også giver skattelettelser til de lavtlønnede, men som først og fremmest er begrundet i, at der skal skabes nye job. Effekten af jobfradraget er samtidig, at det bedre kan betale sig at gå på arbejde for lavtlønnede frem for at være passiv på en overførselsindkomst. Regeringens skattelettelser skaber ikke nye job og ændrer ikke tilstrækkeligt inci-

tamentet til at gå i arbejde for dem med de laveste indkomster. Der er tale om skattelettelser for skattelettelseernes skyld, i hvert fald sammenlignet med et målrettet jobfradrag, som vismændene blandt mange andre har bakket op. Centrum-Demokraterne afviser endvidere, at det skrå skatteloft forhøjes. Det er en tilbagevenden til højere marginalsatser med de kendte negative effekter for arbejdstilskyndelsen til følge.

For det femte er Centrum-Demokraterne imod en sammenlægning af arbejdsmarkedetsfondene. Dermed fjernes sammenhængen mellem satsene på arbejdsmarkedetsbidraget og ledighedsgraden. Centrum-Demokraterne ser lovforslaget herom som et brud på det løfte, der blev givet til befolkningen ved arbejdsmarkedetsbidragets indførelse, om, at lavere arbejdsløshed skulle medføre lavere arbejdsmarkedetsbidrag.

For det sjette er Centrum-Demokraterne imod at gøre den midlertidige pensionsopsparing til ATP på 1 procent permanent. Centrum-Demokraterne kan heller ikke støtte, at størrelsen på udbetalingen bliver ens for alle, uanset hvor meget man har indbetalt. Dermed omdannes den midlertidige pensionsopsparing til ATP til en decideret skat, og det bliver meningsløst og misvisende at kalde opkrævningen for opsparing.

For det syvende mener Centrum-Demokraterne, at det er urimeligt at gennemføre strammingerne for erhvervslivet, tilmed uden at nedsætte selskabsskatten som planlagt. Det er en forfejlet politik at pålægge det danske erhvervsliv nye byrder i en situation, hvor det er betalingsbalancen, der skranter, og der netop derfor burde føres erhvervsfremmende politik. En forbedring af konkurrenceevnen ville have medført en forbedring af betalingsbalancen, og regeringen kunne på den måde have undgået de kraftige forværringer for bolig- og bilejerne.

Omkring de ændrede regler for succession er det Centrum-Demokraternes opfattelse, at det ville have været formålstjenligt og klædeligt for regeringen at afvente færdiggørelsen af generationsskifteudvalgets arbejde. Lovændringen ville på den måde være sikret en grundig behandling.

Centrum-Demokraterne betragter pinsepakken som en venstredrejning af dansk politik, der fjerner regeringen fra midterkursen, som er afgørende for tryghed og stabilitet i det danske samfund.

Et femte mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 1, 2, 5, 6, 8, 9, 11-27, 29, 31, 33 og 36 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod de under nr. 3, 4, 7, 10, 28, 30, 32, 34 og 35 stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet har siden 1982 været modstander af realrenteafgiften. Den er urimelig og uretfærdig. Den er besværlig at beregne, og den ødelægger muligheden for, at folk får glæde af pensionsopsparing, særlig i en periode med lav rente. Derfor skal realrenteafgiften selvfølgelig afvikles over en periode. Denne afvikling var indirekte i gang, og i de kommende år ville pensionsopsparerne gradvis få deres forhold forbedret. Regeringen afskaffer nu realrenteafgiften, hvilket er sympatisk, men regeringen vil så erstatte afgiften med en ny skat. Denne nye skat kan der være ideologiske grunde til at indføre. Hvis socialdemokraterne og de andre socialister er imod, at folk selv sparer op til deres alderdom, så skal man selvfølgelig lægge så meget skat på, at det bliver uinteressant. Imidlertid er det samfundsøkonomisk hul i hovedet. Med de øvrige skattelove bliver de fleste jo »klippet« af skatten, når pengene kommer til udbetaling, både skattemæssigt og i form af samordningsfradrag m.v. En fast skat på pensionsudbytte skal være så lav, at det er gunstigt for folk at spare op. Staten vil med en lav sats givet kunne opnå højere provenu end med en høj sats, jf. Laffer-princippet.

Fremskridtspartiet støtter de ændringsforslag, der har karakter af lempelser eller tekniske ændringer eller fjernelse af utilsigtede urimeligheder, mens Fremskridtspartiet stemmer imod de ændringsforslag, der betyder skærpselser. Fremskridtspartiet er imod den nye skat på 5 pct., men støtter ændringsforslaget, da det er en reduktion fra 10 pct. til 5 pct.

Et sjette mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet konstaterer, at lovforslaget er en del af den samlede pinsepakke, som Kristeligt Folkeparti stemmer imod.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig intentionerne i lovforslaget om at forenkle realrenteafgiftsloven, men kan ikke gå ind for, at der med

pinsepakken sker en skærpelse af skatten på pensionsopsparing. Det var oprindeligt forudsat, at realrenteafgiften skulle reduceres med et faldende renteniveau. Med indførelse af en fast kapitalafkastskat på 26 pct. bortfalder mulighederne for en reduceret skat ved et faldende renteniveau.

Beskatningen af aktieafkast finder Kristeligt Folkeparti endvidere er i modstrid med målsætningen om at fremme opsparingen, men partiet har bemærket, at regeringen vil reducere beskatningen af aktieafkast fra 10 pct. til 5 pct. Kristeligt Folkeparti mener imidlertid, at beskatningsprocenten bør være nul.

Kristeligt Folkeparti undlader at stemme til de stillede ændringsforslag, idet de ikke medfører en forbedring af gældende lovgivning på området.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, RV, EL og FP):

Til titlen

1) Titlen affattes således:

»Forslag

til

lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v.
(pensionsafkastbeskatningsloven)«.

Til § 2

2) Paragraffen udgår.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et mindretal (S, SF, RV og EL):

Til § 3

3) I *stk. 1* affattes *nr. 6* således:

»6) gevinst og tab på gæld, idet kursgevinstlovens § 7, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, og kursgevinstlovens § 8 dog finder tilsvarende anvendelse.«.

4) I *stk. 3* indsættes efter nr. 9 som nye numre:

»10) tab på fordringer i koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, idet det ikkefradragsberettigede tab opgø-

res på grundlag af valutakurserne på tidspunktet for fordringens erhvervelse uden hensyn til ændringer i valutakurserne,

- 11) tab på en fordring, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattes af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.«

Nr. 10-13 bliver herefter nr. 12-15.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 6

5) I 2. pkt. ændres »Renteudgifter efter § 24« til: »Renteudgifter efter § 28«.

Ny paragraf

6) Efter § 6 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. Et livsforsikringselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har givet en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, skal i sit beskatningsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som afkastprocenten efter § 16, stk. 2, af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse.

Stk. 2. Et livsforsikringselskab, der i genforsikring har modtaget en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, kan i sit beskatningsgrundlag fradrage bonus og teknisk rente vedrørende den ikke deponerede hensættelse. Der kan dog højst fradrages et beløb beregnet efter stk. 1.

Stk. 3. Som teknisk rente anvendes grundlagsrenten af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse.

Stk. 4. Depotrenter kan ikke fradrages i beskatningsgrundlaget hos det afgivende selskab og skal ikke medregnes i det modtagende selskabs beskatningsgrundlag.

Stk. 5. Bonus og teknisk rente skal ikke medregnes til det afgivende selskabs beskatningsgrundlag.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 7

7) Paragraffen udgår.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 8

8) I *stk. 7, nr. 1*, ændres »§ 1, stk. 3, litra a,« til: »§ 16, stk. 3, nr. 1,«.

Til § 9

9) Indledningen affattes således:

»Af de i § 1 nævnte livsforsikringselskaber, pensionskasser, pensionsfonde samt opsparings- og pensionsordninger betales en skat til staten på 5 pct. af følgende former for formueafkast:«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

10) *Nr. 2 og 3* affattes således:

»2) Afkast af investeringsbeviser i udloddende investeringsforeninger, i det omfang der ikke er skattepligt efter reglerne i kapitel 2, bortset fra afkast, der modsvarer afkast af indeksobligationer, jf. § 3, stk. 3, nr. 1 og 3.

3) Renter af kontantkonti efter § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, der tilskrives på grundlag af afkastet af værdipapirer, som er udskilt fra pengeinstituttets øvrige værdipapirer, i det omfang disse renter modsvarer afkast, for hvilket der ikke er skattepligt efter reglerne i kapitel 2, bortset fra afkast, der modsvarer afkast af indeksobligationer, jf. § 3, stk. 3, nr. 1 og 3.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

11) Som *stk. 2* indsættes:

»*Stk. 2.* Skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1-9, skal ikke medregne afkast af aktier eller andele i selskaber, hvori den skattepligtige direkte eller indirekte ejer 25 pct. eller mere af aktie- eller andelskapitalen (datterselskaber), jf. dog § 9.«

Til § 10

12) I *stk. 1* indsættes efter 1. pkt. som nye punktnummer:

»Overskud eller underskud ved drift af fast ejendom som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 7, eller virksomhed som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 8, opgøres efter reglerne i § 14, stk. 2, 1. pkt. Skattemæssige

Bet. o. lovf. vedr. beskatning af livsforsikringselskaber m.v.

afskrivninger foretages med samme sats som ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

13) I *stk. 2* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Dette gælder dog ikke, hvis datterselskabet er sambeskattet med moderselskabet, jf. selskabsskattelovens § 31.«

14) *Stk. 4* affattes således:

»*Stk. 4.* Aktiver i et datterselskab, der inddrages under beskatning efter *stk. 1*, anses ved beskatning efter *stk. 1* for anskaffet til handelsværdien på tidspunktet for inddragelsen.«

Til § 14

15) I *stk. 1* ændres »jf. dog § 22« til: »jf. dog § 24«.

Ny paragraf

16) Efter § 14 indsættes som ny paragraf:

»§ 02. For livsforsikringselskaber, der er skattepligtige efter selskabsskatteloven, nedsættes beskatningsgrundlagene efter denne lov med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til indkomståret efter denne lov. For det skattepligtige formueafkast efter kapitel 2 svarer denne procentdel til forholdet mellem på den ene side det skattepligtige formueafkast efter kapitel 2 og på den anden side livsforsikringselskabets samlede formueafkast ganget med 100. For det skattepligtige formueafkast efter kapitel 3 svarer denne procentdel til forholdet mellem på den ene side det skattepligtige formueafkast efter kapitel 3 og på den anden side livsforsikringselskabets samlede formueafkast ganget med 100. I opgørelsen af det samlede afkast opgøres afkast, der ikke er skattepligtigt efter denne lov, efter selskabsskattelovgivningens regler, dog således at skattefrie ejendomsavancer, som efter selskabsskattelovens § 13, stk. 11-13, anses for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser og til skat efter denne lov, indgår ved beregningen af det samlede afkast.

Stk. 2. I tilfælde, hvor et livsforsikringselskab skal medregne afkast i datterselskaber efter § 10 og datterselskabet samtidig er omfattet af sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, gælder *stk. 1* tilsvarende på det samlede beskat-

ningsgrundlag. Som skattepligtig indkomst anvendes sambeskatningsindkomsten, dog således at skattefrie udbytter og aktie- og ejendomsavancer i de sambeskattede selskaber, som efter selskabsskattelovens § 13, stk. 11-13, anses for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser og til skat efter denne lov, indgår ved beregningen af det samlede afkast.

Stk. 3. Nedsættelse af beskatningsgrundlagene efter *stk. 1* og 2 foretages forud for nedsættelse efter §§ 8, 15 eller 16.

Stk. 4. *Stk. 1-3* finder tilsvarende anvendelse for hjælpe- og understøttelsesfonde som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 7, der er skattepligtige efter selskabsskatteloven.«

Til § 15

17) Som *stk. 4* og 5 indsættes:

»*Stk. 4.* Skattepligtige som nævnt i § 1, stk. 1, er ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51. Livsforsikringselskabers beskatningsgrundlag nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51 og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af den udgiftsførte skat af årets afkast. Pengeinstitutteres beskatningsgrundlag vedrørende puljeindlån nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem puljeindlån vedrørende børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51 og de samlede puljeindlån. *Stk. 2* finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Livsforsikringselskaber omfattet af § 1, stk. 1, er ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til forsikringer, der er tegnet i selskabets filial i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og hvis ejer ikke er omfattet af kildeskattelovens § 1. *Stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 2* finder tilsvarende anvendelse.«

Til § 16

18) I *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »livrenter uden bonus« til: »livrenter uden ret til bonus«.

Til § 17

19) Paragraffen udgår.

Til § 18

20) Indledningen til *stk. 1* affattes således:

»Reglerne i *stk. 2-4* gælder, hvis:«.

21) *Stk. 3* udgår.

Stk. 4 og *5* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

Til § 21

22) I *2. pkt.* ændres »jf. dog § 24« til: »jf. dog § 26«, i *5. pkt.* ændres »acontoafgift« til: »acontoskat«, og i *6. pkt.* ændres »afgiftsbeløbet« til: »skattebeløbet«.

Til § 22

23) I *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 1, *stk. 2*, nr. 1 og 4,« til: »§ 1, *stk. 2*, nr. 1 og 5,«.

Ny paragraf

24) Efter § 25 indsættes som ny paragraf:

»§ 03. Henstår der ved udgangen af det indkomstår, hvori en af de i § 1, *stk. 2*, nævnte opsparingsordninger ophører, eller hvori skattepligten for en af de i § 1, *stk. 1*, nævnte skattepligtige ophører, en negativ skat, jf. § 19, der ikke kan udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende indkomstår, kan et til den negative skat svarende beløb udbetales til ordningen eller institutionen. Der kan dog højst udbetales et beløb svarende til den skat efter denne lov og den afgift efter realrenteafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 4. september 1995 med senere ændringer, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilke der foreligger uudnyttet negativ skat.«

Til § 27

25) I *stk. 1* ændres »§§ 21-24« til: »§§ 21-25«, og »§§ 22-24« ændres til: »§§ 22-25«.

Til § 29

26) I *stk. 1, 3* og *4* ændres »§§ 21-24« til: »§§ 21-25«.

Til § 30

27) I *nr. 2* ændres »§§ 21-24« til: »§§ 21-25«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

28) *Nr. 3* affattes således:

»3) forskrifter for, hvilke oplysninger der skal meddeles den centrale told- og skatteforvaltning til brug ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf henholdsvis efter kapitel 2, kapitel 3 og kapitel 4, samt den form, i hvilken disse oplysninger skal gives,«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

29) I *nr. 5* udgår », der indgiver endelig opgørelse efter § 22, *stk. 2*,«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

30) *Nr. 7* affattes således:

»7) regler for videregivelse af oplysninger mellem institutioner og pengeinstitutter til brug ved skatteberegningen i forbindelse med overførsler som nævnt i § 8, *stk. 9*,«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

31) Efter *nr. 7* indsættes som nye numre:

»8) nærmere regler til brug for pengeinstituttets beregning og indbetaling af skatten vedrørende puljeindlån omfattet af § 3, *stk. 2*, eller § 9, nr. 3,

9) kravene til udskillelsen af de aktiver, der er nævnt i § 12.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 32

32) I *stk. 1, nr. 2*, ændres »§§ 21-24« til »§§ 21-25«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 35

33) I *stk. 3* indsættes efter 1. *pkt.* som nyt punktum:

»Dog finder den for afgiftsåret 1999 efter realrenteafgiftslovens § 10 fastsatte realrenteaf-

giftssats anvendelse i stedet for satsen efter denne lovs § 3, stk. 1.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

34) *Stk. 4, nr. 1*, affattes således:

»1) Bestemmelserne i § 14, stk. 2-5, har først virkning fra og med indkomståret 2002.«

Ny paragraf

35) Efter § 36 indsættes som ny paragraf:

»§ 04. Aktiver i et datterselskab, hvis afkast for afgiftsåret 1999 har været omfattet af afgiftsberegningen efter § 3 i realrenteafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 4. september 1995 med senere ændringer, og hvis afkast for indkomståret 2000 er omfattet af beskatningen efter denne lovs § 10, stk. 1, anses ved beskatningen for indkomståret 2000 efter denne lovs § 10, stk. 1, for at være anskaffet til den afgiftsmæssigt opgjorte værdi ved udgangen af afgiftsåret 1999.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Ny paragraf

36) Efter § 36 indsættes som ny paragraf:

»§ 05. Tab på en af de i § 3, stk. 3, nr. 5, omtalte kontrakter, der efter de hidtil gældende regler i § 4 e i realrenteafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 4. september 1995 med senere ændringer, henstår uudnyttet ved udgangen af indkomståret 1999, kan fremføres til fradrag efter reglerne i denne lovs § 14, stk. 4.«

Bemærkninger

Til nr. 1-36

Almindelige bemærkninger

Provenumæssige konsekvenser

Provenueeffekten af ændringsforslagene til L 97, L 98 og L 99 er anslået med baggrund i følgende:

- Aktieskatteprocenten foreslås nedsat til 5 pct., og den skal ikke omfatte aktiebesiddelser i datterselskaber, der selv er omfattet af realrenteafgiftsloven og fra 2000 af pensionsafkastbeskatningsloven.
- Den foreslåede omlægning af livsforsikrings-

selskabernes skattepligt bortfalder, og der indføres bestemmelser vedrørende livsforsikringselskabernes fradrag for selskabsskattepligtig indkomst i pensionsafkastgrundlagene. Lempelsesreglerne vedr. datterselskabers selskabsskat af afkast, der medregnes til livsforsikringselskabets eget pensionsafkast, justeres tilsvarende.

Ændringsforslagene skønnes alt i alt at indebære et mindreprovenu i størrelsesordenen $3/4$ mia. kr. i 1998 på aktieskatten. I 1999 og efterfølgende år skønnes der at blive tale om et mindreprovenu på aktieskatten i størrelsesordenen $1\frac{1}{2}$ mia. kr.

Administrative konsekvenser m.v.

Ændringsforslagene skønnes ikke selvstændigt at have betydning for de administrative konsekvenser, herunder for virksomhederne eller de miljømæssige konsekvenser.

Til nr. 1

Som følge af forliget om skattejusteringerne, hvorefter selskabsskattesatsen ikke nedsættes fra de gældende 34 pct. til de foreslåede 26 pct., og der således ikke bliver samme sats for selskabsskatten som for skatten efter denne lovs kapitel 2, udgår forslaget om, at livsforsikringselskaber ikke skal beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler, men alene efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven. Herefter vil beskatningen efter denne lov - stort set - svare til den beskatning, der sker efter de gældende regler i realrenteafgiftsloven med de i L 98 foreslåede ændringer. Ændringen af lovens titel skal ses på denne baggrund.

Til nr. 2

Den foreslåede skattepligtsbestemmelse i § 2 er begrundet i forslaget om, at livsforsikringselskaber ikke skal beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler, men alene efter reglerne i denne lov. Når dette forslag ikke gennemføres, må skattepligtsbestemmelsen i § 2 anses for overflødig.

Til nr. 3

Med den foreslåede ændring udvides reglerne i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 6, om medregning af gevinst og tab på gæld yderligere, så de kommer til at svare til kursgevinstlovens §§ 6-8. For

så vidt angår udvidelsen til at svare til kursgevinstlovens §§ 6 og 7, henvises til bemærkningerne til lovforslaget.

Efter kursgevinstlovens § 8 skal gevinst på gæld i koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, ikke medregnes, såfremt kreditor efter § 4, stk. 1, ikke kan fradrage det tilsvarende tab på fordringen. Dette gælder dog ikke ved eftergivelse af gæld, i det omfang gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gælds-eftergivelsen. Reglerne finder tilsvarende anvendelse ved gevinst på gæld til udenlandske koncernforbundne selskaber, såfremt kreditor ikke ville have kunnet fradrage det tilsvarende tab på fordringen, hvis kreditor var skattepligtig i Danmark og det godtgøres, at tab af den pågældende art ikke er fradragsberettiget.

Bestemmelsen har selvstændig betydning set i relation til lovforslagets § 10, idet koncernbegrebet i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, er bredere end koncernbegrebet i lovforslagets § 10.

Ifølge kursgevinstlovens § 4, stk. 2, forstås ved koncernforbundne selskaber:

- 1) selskaber og foreninger m.v., hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab,
- 2) selskaber og foreninger m.v., hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab,
- 3) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab, eller
- 4) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab.

Aktionærer som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, (nærmere angivne familiemedlemmer) anses ved bedømmelsen af aktionærkredsen som én og samme aktionær. Ved opgørelsen af stemmeandele ses bort fra stemmer, som alene er opnået ved stemmeretsoverdragelse i forbindelse med erhvervet sikkerhed i aktier.

Til nr. 4

Ændringerne indebærer, at der indsættes bestemmelser svarende til kursgevinstlovens §§ 4 og 5.

Det foreslås, at tab på fordringer i koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, der er omtalt ovenfor, ikke kan medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter lovforslagets § 3. Det ikkefradragsberettigede tab opgøres på grundlag af valutakurserne på tidspunktet for fordringens erhvervelse uden hensyn til ændringer i valutakurser. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i kursgevinstlovens § 4, stk. 1.

Det foreslås, at tab på en fordring ikke kan medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter lovforslagets § 3, såfremt renteindtægter af den pågældende fordring eller gevinster på fordringen omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Bestemmelsen svarer til kursgevinstlovens § 5.

Til nr. 5

Ændringen er redaktionel. Lovforslagets § 6 svarer til den gældende bestemmelse i realrenteafgiftslovens § 5. Der henvises til realrenteafgiftslovens § 19, der svarer til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28.

Til nr. 6

Ændringen indebærer, at den foreslåede § 17 flyttes frem i loven. Bestemmelsen hører naturligt hjemme i kapitel 2, idet det omhandlede rentebeløb skal medregnes i beskatningsgrundlaget efter kapitel 2.

Til nr. 7

Som følge af forliget om skattejusteringerne, jf. bemærkningerne til ændringen under nr. 1, udgår forslaget om, at livsforsikringselskaber ikke skal beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler, men alene efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven. Der er herefter ikke behov for en bestemmelse som den foreslåede § 7 om beskatning af sikkerhedsfondshenlæggelser, idet denne beskatning fortsat vil ske i medfør af selskabsskattelovens § 13 C.

Til nr. 8

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 9

Som led i forslaget om skattejusteringerne foreslås skatten på aktieafkast fastsat til 5 pct.

Til nr. 10

Afkast af indeksobligationer, jf. § 3, stk. 3, nr. 1 og 3, og afkast af aktier m.v., jf. § 3, stk. 3, nr. 2-6, er fritaget for 26 pct.s skatten.

Efter § 3, stk. 3, nr. 7, jf. § 5, gælder, at hvis en udloddende investeringsforening, der ifølge vedtægterne højst må foretage anbringelser i kontanter samt anbringelser på sikret basis i aktiver som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 3, (finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven) og kontanter i tilknytning hertil inden for en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse og i øvrigt ikke må anbringe dele af aktivmassen i andre aktiver som nævnt i § 3, stk. 1, eller § 4 (aktiver omfattet af 26 pct.s skatten) bortset fra foreningens administrationsbygning, så er kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab skattefrie. Udbytte anses for fortrinsvis at hidrøre fra afkastet af foreningens aktiver som nævnt i § 3, stk. 1. Denne del af udbyttet omfattes af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 4. Den resterende del er skattefri efter reglerne i kapitel 2.

De nævnte investeringsforeninger må investere i aktiver, der er skattefrie efter § 3, stk. 3, herunder indeksobligationer og aktier m.v., jf. nr. 2-6.

Ved lovforslaget gøres afkast af investeringsbeviser skattepligtige efter den foreslåede § 9, i det omfang der ikke er afgiftspligt efter kapitel 2. Herved er afkast af indeksobligationer utilsigtet blevet omfattet af skattepligten efter § 9. Det foreslås derfor, at skattepligten efter § 9, nr. 2, begrænses således, at afkast af indeksobligationer ikke bliver omfattet af skattepligten efter § 9.

Ved lovforslaget gøres renter af kontantkonti skattepligtige efter den foreslåede § 9, i det omfang renterne modsvarer afkast, for hvilket der ikke er skattepligt efter reglerne i kapitel 2. Herved er renter, der modsvarer afkast af indeksobligationer, ligeledes utilsigtet blevet omfattet af skattepligten efter § 9. Det foreslås derfor, at skattepligten efter § 9 begrænses således, at ren-

ter, der modsvarer afkast af indeksobligationer, ikke bliver omfattet af skattepligten efter § 9.

Til nr. 11

Det foreslås, at livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter § 9 ikke skal medregne afkast af aktier eller andele i datterselskaber. Datterselskaber defineres ligesom i § 10 som selskaber, hvori moderselskabet direkte eller indirekte ejer 25 pct. eller mere af aktie- eller andelskapitalen. Bestemmelsen har selvstændig betydning for afkast af aktier i datterselskaber, der selv er omfattet af skattepligten efter § 9. § 10, stk. 3, bestemmer, at afkast af aktier i datterselskaber, der ikke selv er omfattet af skattepligten efter § 9, ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den periode, hvor § 10, stk. 1, finder anvendelse.

Til nr. 12

Ifølge § 10, stk. 1, skal moderselskabet ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget medregne den del af datterselskabets beskatningsgrundlag opgjort efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven, der svarer til den største af moderselskabet ejede andel af datterselskabets aktie- eller anpartskapital i indkomståret.

Efter § 14, stk. 2, opgøres overskud af fast ejendom og anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskassevirksomhed efter skattelovgivningens almindelige regler. Dog finder reglerne om skattemæssige afskrivninger ikke anvendelse.

Efter forslaget opgøres overskud eller underskud ved drift af fast ejendom og anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskassevirksomhed, der tilhører datterselskaber, der inddrages under beskatning efter § 10, efter reglerne i § 14, stk. 2, 1. pkt, det vil sige efter skattelovgivningens almindelige regler, herunder også afskrivningsreglerne. Afskrivninger skal foretages med samme sats som ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 13

I tilfælde, hvor datterselskaber er omfattet af både § 9 og af sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, sker der en koncernopgørelse selskabsskattemæssigt såvel som pensionsafkastskattemæssigt. I medfør af stk. 2 i den under nr.

16 foreslåede nye paragraf medregnes datterselskabets selskabsskat i sådanne tilfælde ved beregningen af nedslaget i det samlede skattegrundlag, ligesom hvis det havde været moderselskabets egen selskabsskat. Det er således allerede sikret, at datterselskabets skat giver nedslag i beskatningsgrundlaget, hvorfor der ikke er behov for at lade sambeskatningssituationerne omfatte af bestemmelsen i § 9, stk. 2.

Til nr. 14

Ændringen indebærer, at bestemmelsen i lovforslagets § 10, stk. 4, om indgangsværdier deles op i en blivende bestemmelse i stk. 4 og en overgangsbestemmelse i § 04.

Til nr. 15

Ændringen er redaktionel. § 14, stk. 1, svarer til den gældende regel i realrenteafgiftslovens § 4, stk. 2. Der henvises til realrenteafgiftslovens § 16, som, for så vidt angår konti omfattet af § 1, stk. 2, svarer til den foreslåede § 24.

Til nr. 16

Selskabsskattefritagelsen af livsforsikringsselskaber som foreslået i L 99 bortfalder i og med, at selskabsskattesatsen ikke nedsættes og der derfor ikke er sammenfald mellem selskabsskattesatsen og pensionsafkastskattesatsen.

Opretholdelsen af det tostrengede beskatningssystem bevirker, at det er nødvendigt også at opretholde en bestemmelse som realrenteafgiftslovens § 6, der regulerer forholdet mellem selskabsbeskatning og pensionsafkastbeskatning på egenkapitalafkastet.

Bestemmelsen i den foreslåede nye paragraf er således som udgangspunkt en videreførelse af realrenteafgiftslovens § 6, men er udvidet til at omfatte aktieskattegrundlaget efter kapitel 3 og til at omfatte situationer, hvor datterselskabets afkast skal medregnes i moderselskabets beskatningsgrundlag efter kapitel 4.

For så vidt angår aktieskattegrundlaget, nedsættes dette med den forholdsmæssige del af den skattepligtige indkomst, der svarer til aktieskattegrundlagets andel af det samlede afkast.

I de situationer, hvor der både sker en selskabsskattemæssig koncernopgørelse som følge af sambeskatning og en koncernmæssig opgørelse af pensionsafkast efter bestemmelsen i §

10, udvides bestemmelsen til at gælde på koncernniveau.

Det bestemmes endvidere, at nedsættelsen skal ske, før der gives nedsættelse for opsparing fra før 1982 i henhold til § 8, nedsættelse for ordninger i henhold til § 15 og nedsættelse for afkast vedrørende livrenter uden ret til bonus i henhold til § 16.

Til nr. 17

Til stk. 4

Ændringen er en konsekvens af den udvidelse af placeringsmulighederne for børneopsparingskonti, der er gennemført ved lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (Opgave/kompetencefordeling mellem Fondsrådet og Finanstilsynet, netting, valuta-spotforretninger i investeringsøjemed, ændrede placeringsregler for børneopsparing og boligopsparing, konkursbehandling m.v.).

Efter udvidelsen kan livsforsikringsselskaber modtage indskud i opsparingsordninger, der udelukkende har familieforsørgelse til formål (børneopsparingskonti).

Livsforsikringsselskaber er som udgangspunkt skattepligtige af alt formueafkast, jf. lovforslagets § 3, stk. 1. Da det imidlertid ikke var hensigten med udvidelsen af placeringsmulighederne for børneopsparingsordninger, at afkast af børneopsparing skulle være realrenteafgiftspligtig, blev realrenteafgiftslovens § 5 A ved nævnte lovs § 13 ændret således, at den del af livsforsikringsselskabets formueafkast, der relaterer til børneopsparingsordninger, skal holdes uden for forsikringsselskabets formueafkast.

Med ændringsforslaget holdes den del af livsforsikringsselskabets formueafkast, der relaterer til børneopsparingsordninger, uden for forsikringsselskabets formueafkast både i relation til 26 pct.s skatten og i relation til 5 pct.s skatten på aktieafkast.

Efter udvidelsen af placeringsmulighederne kan en kunde, som ønsker at oprette en børneopsparing, vælge at placere opsparingen enten som kontantindskud i et pengeinstitut, som puljeindlån eller i særskilt depot.

I konsekvens af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 10, hvorefter pengeinstitutter skal være skattepligtige af formueafkast af puljeindlån, foreslås, at pengeinstitutter kan holde den del af formueafkastet af puljeindlån, der relaterer til børneop-

sparinger, uden for pengeinstitutts formueafkast både i relation til 26 pct.s skatten og til 5 pct.s skatten af aktieafkast.

Til stk. 5

Ændringsforslaget har til formål at undgå den utilsigtede virkning af loven, at danske livsforsikringselskaber ikke kan drive virksomhed i udlandet gennem filialer.

Forslaget går derfor ud på, at et dansk livsforsikringselskab ikke skal betale skat efter pensionsafkastbeskatningsloven af formueafkast af en forsikring, som er tegnet i selskabets filial i udlandet, hvis forsikringens ejer ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

Til nr. 18

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 19

Lovforslagets § 17 foreslås flyttet til kapitel 2, jf. ændringen under nr. 6.

Til nr. 20

Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at stk. 3 udgår, jf. ændringen under nr. 21.

Til nr. 21

Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at lovforslagets § 7 udgår, jf. ændringen under nr. 7.

Til nr. 22

Ændringen er redaktionel. Lovforslagets § 21 svarer til den gældende regel i realrenteafgiftslovens § 12. Der henvises til realrenteafgiftslovens § 19, som svarer til lovforslagets § 26.

Til nr. 23

Ændringen er redaktionel. Lovforslagets § 22 svarer til realrenteafgiftslovens § 13. Der henvises til realrenteafgiftslovens § 2, stk. 2, nr. 1 og 5, som svarer til lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 1 og 5.

Til nr. 24

Anvendelsen af lagerprincippet kan have den konsekvens, at en pensionsopsparer efter gennem flere år at have haft gevinst, hvoraf der er betalt skat, i det eller de sidste år forud for det tidspunkt, hvor pensionsordningen ophæves,

fordi den pågældende pensioneres, som følge af kurstab konstaterer tab, som ikke kan udnyttes. Tilsvarende kan ske, hvor et pensionsinstitut opfører med at være skattepligtigt.

Hvis beskatningsgrundlaget i et indkomstår bliver negativt, beregnes der negativ skat efter reglerne i § 19. Negativ skat, der ikke kan modregnes i positiv skat for samme indkomstår, kan fremføres til fradrag i positiv skat for efterfølgende indkomstår. Hvis der ved ophævelsen af en opsparingsordning eller ved ophør af skattepligt for et pensionsinstitut henstår negativ skat for det pågældende og/eller tidligere år, der som følge af ophævelsen af ordningen eller skattepligtsophøret ikke kan fremføres til senere år, kan et beløb svarende til den negative skat udbetales.

Der kan dog ikke udbetales større beløb end svarende til den skat efter denne lov eller den afgift efter realrenteafgiftsloven, der er betalt i de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilke der foreligger uudnyttet negativ skat.

Til nr. 25, 26, 27 og 32

Ændringerne er redaktionelle. Lovforslagets §§ 21-25 svarer til realrenteafgiftslovens §§ 12-16, idet realrenteafgiftslovens § 16 i lovforslaget er delt op i §§ 24 og 25.

Til nr. 28

Ændringen indebærer, at bemyndigelsen til skatteministeren til at give forskrifter for, hvilke oplysninger der skal meddeles den centrale told- og skatteforvaltning til brug ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf henholdsvis efter kapitel 2 og kapitel 3, samt den form, i hvilken disse oplysninger skal gives, udvides til også at omfatte oplysninger til brug ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter kapitel 4.

Til nr. 29

Ændringen er redaktionel. Efter § 22, stk. 2, skal der ikke indgives endelig opgørelse.

Til nr. 30 og 31

Lovforslagets § 30 indeholder bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om lovens administration.

I forbindelse med at skattepligten vedrørende puljeindlån flyttes fra den enkelte kontohaver til pengeinstituttet, foreslås det, at der indsættes en bemyndigelse for skatteministeren til at fasttætte nærmere regler til brug for pengeinstituttets beregning af skatten. Det er tanken, at disse nærmere regler skal fastsættes i samarbejde med Finansrådet.

Ifølge lovforslagets § 12 skal livsforsikringselskaber og forsikringselskaber, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver livsforsikringsvirksomhed gennem en filial her i landet, foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de aktiver, der ligger til sikring af de i her i landet tegnede forsikringer. Beskatningsgrundlaget omfatter formueafkastet af de nævnte aktiver opgjort efter reglerne i denne lov.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kravene til udskillelsen af de aktiver, der ligger til sikring af de her i landet tegnede forsikringer.

Til nr. 33

For at undgå en skattebetinget forvridding af konkurrenceforholdet mellem danske og udenlandske livsforsikringselskaber m.v. og pengeinstitutter foreslås det at ændre lovforslagets § 35, stk. 3, således, at livsforsikringselskaber m.v. og pengeinstitutter, der er hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og som ikke har drevet afgiftspligtig virksomhed her i landet inden den 1. januar 1999, kan vælge for afgiftsåret 1999 at anvende pensionsafkastbeskatningslovens regler i stedet for realrenteafgiftslovens regler, men skal anvende den for 1999 gældende realrenteafgiftssats i stedet for 26 pct.s-satsen i henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 3.

Realrenteafgiftssatsen for afgiftsåret 1999 skønnes ifølge provenubemærkningerne til lovforslaget at blive 32,9 pct.

Til nr. 34

Ændringen indebærer, at lovforslagets § 14, stk. 1, om medregning af renter får virkning fra og med indkomståret 2000. Uden bestemmelsen vil der mangle regler for medregning af renter for indkomstårene 2000 og 2001. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i realrenteafgiftslovens § 4, stk. 2.

Til nr. 35

Den i lovforslagets § 10, stk. 4, foreslåede bestemmelse om indgangsværdier ved beskatning efter § 10 bliver med ændringsforslaget delt op i 2 bestemmelser. Der foreslås en blivende bestemmelse i § 10, stk. 4, jf. ændringen under nr. 14.

Ved ændringen foreslås en overgangsbestemmelse, der skal gælde ved beskatningen for indkomståret 2000. Efter bestemmelsen anses aktiver, hvis afkast ved afgiftsberegningen for afgiftsåret 1999 har været omfattet af bestemmelsen i realrenteafgiftslovens § 3 f, og hvis afkast for indkomståret 2000 er omfattet af beskatningen efter denne lovs § 10, for at være anskaffet til den afgiftsmæssige værdi ved udgangen af afgiftsåret 1999. Herved bliver differencen mellem den skattemæssigt opgjorte værdi ved udgangen af afgiftsåret 1999 og den skattemæssigt opgjorte værdi ved udgangen af indkomståret 2000 indtægtsført i indkomståret 2000. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10.

Til nr. 36

Det foreslås, at tab på finansielle kontrakter, der efter reglerne i realrenteafgiftslovens § 4 e henstår uudnyttet ved udgangen af afgiftsåret 1999, kan fremføres til fradrag efter reglerne i den foreslåede § 14, stk. 4. Bestemmelsen i § 14, stk. 4, svarer til bestemmelsen i realrenteafgiftslovens § 4 e som affattet ved § 2, nr. 29, i L 98.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernersen (S) nfm. Erik Mortensen (S)

Anna-Marie Hansen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd.

Mariann Fischer Boel (V) Kristian Jensen (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF)

Kim Behnke (FP)